

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Co/52/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8221202360
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8221202360.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Martina Barana v právnej veci žalobcu: N. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. D. XX, XXX XX R., právne zastúpený: JUDr. Ivo Babjak, advokát so sídlom Sov. Hrdinov 200/33, 089 01 Svidník, proti žalovaným: 1. BESSTER Group s.r.o., so sídlom Pod Vinbargom 2649, 085 01 Bardejov, IČO: 44 148 046 a 2. CONSULT & REAL s.r.o., so sídlom Bukovecká 14/1369, 040 12 Košice - Nad jazerom, IČO: 46 584 005, obaja právne zastúpení: JUDr. Iveta Rajtáková, advokátka so sídlom na Štúrovej ulici 20, 040 01 Košice, o odporovateľnosti právneho úkonu, o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, o odvolaní žalovaných proti uzneseniu Okresného súdu Bardejov č.k. 9C/45/2021 - 37 zo dňa 03.01.2022 takto

rozhodol:

Mení uznesenie tak, že návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietá.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bardejov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením rozhodol, cit.:

„I. Zriaďuje záložné právo na majetku žalovaného 2/, a to na:

- budove so súpisným č. XXXX postavenej na parcele V. XXXX/X, na
- parcele V. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXX m², na
- parcele V. XXXX/X - ostatná plochy o výmere XXX m² a na
- parcele V. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere XXXX m², všetky evidované Okresným úradom R., katastrálny odbor, pre okres R., obec R. a katastrálne územie R. vedenom LV XXXX, na zabezpečenie pohľadávky žalobcu vo výške XXX XXX,- Eur zo zmluvy o pôžičke z XX.XX.XXXX žalovanej v konaní vedenom Okresným súdom Bardejov pod sp. zn. 2 C 46/2019 a to do doby právoplatného skončenia tohto konania vedeného pod sp. zn. 9 C 45/2021.

II. O nároku na náhradu trov konania bude rozhodnuté vo veci samej.“

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovaným v 1. a 2. rade (ďalej len „žalovaní“) určenia, že kúpna zmluva uzavretá medzi žalovanými XX.XX.XXXX, zápis ktorej bol do katastra nehnuteľnosti vykonaný XX.XX.XXXX pod V XXXX/XXXX, a ktorou žalovaný v 1. rade previedol na žalovaného v 2. rade vlastnícke právo k nehnuteľnostiam:

- budova so súpisným č. XXXX postavená na parcele V. XXXX/X;
- parcela V. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXX m²;
- parcela V. XXXX/X - ostatné plochy o výmere XXX m² a
- parcela V. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere XXXX m² (spolu ďalej len „sporné nehnuteľnosti“), všetky evidované Okresným úradom R., katastrálny odbor (ďalej len „katastrálny úrad“), pre okres R., obec R. a katastrálne územie R. na LV XXXX, je voči nemu právne neúčinný. Svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa XX.XX.XXXX uzavrel v pozícii veriteľa Zmluvu o pôžičke s dlžníkmi - C. G., nar. XX.XX.XXXX (ďalej len „dlžník 1“); G. G., rod. Z., nar. XX.XX.XXXX (ďalej len „dlžník 2“); G. G., nar. XX.XX.XXXX (ďalej len „dlžník 3“) a C. G., rod. G., nar. XX.XX.XXXX (ďalej len „dlžník 4“; spolu

ďalej len „dlužníci“) na základe ktorej žalobca požičal bezúročne dlžníkom sumu XXX.XXX eur, ktorú mali dlžníci spoločne a nerozdielne vrátiť žalobcovi najneskôr do XX.XX.XXXX. Dlžníci svoj záväzok uznali aj vo forme notárskej zápisnice sp. zn. N XX/XXXX, Nz XXXXX/XXXX, U. XXXXX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX. V roku 2010 vrátili žalobcovi sumu XX.XXX eur, v roku 2011 vrátili XX.XXX eur, v roku 2012 vrátili X.XXX eur a v roku 2013 vrátili X.XXX eur, t.j. dlžníci vrátili žalobcovi celkom sumu XX.XXX eur. Zvyšnú časť dlžnej sumy vo výške XXX.XXX eur už žiaden z dlžníkov žalobcovi neuhradil. Z tohto dôvodu sa žalobca žalobou v konaní vedenom na súde prvej inštancie pod sp. zn. 2 C/46/2019 domáha jej zaplatenia voči dlžníkom. Okrem tohto konania prebieha aj spor pod sp. zn. 1 C/563/2015 vo veci žaloby podanej dlžníkmi voči žalobcovi o určenie neplatnosti zmluvy o pôžičke zo dňa XX.XX.XXXX, ako aj žalobcom iniciované exekučné konanie na vymoženie zvyšku dlžnej sumy od dlžníkov vedené pod sp. zn. 4 Er/11/2016, ktoré bolo uznesením zo dňa XX.XX.XXXX prerušené do doby právoplatného skončenia konania o neplatnosť zmluvy o pôžičke vedeného pod sp. zn. 1 C/563/2015.

3. Žalobca v podanom návrhu tvrdil, že po uzatvorení zmluvy o pôžičke dňa XX.XX.XXXX sa dlžníci 1/ a 2/ začali zbavovať svojho majetku. V roku 2012 previedli na svoju dcéru H. byt č. XX, na X. poschodí obytného domu so súpisným č. XXXX, postavený na parcele V. XXXX/X, evidovaný katastrálnym úradom pre okres R., obec R. a katastrálne územie R. na LV XXXX. V roku XXXX prešla na dcéru dlžníkov 1 / a 2/ H. v dražbe aj rekreačná chata so súpisným č. XXX a parcely č. XXX/X, č. XXX/X evidované katastrálnym úradom pre okres R., obec E. T. a katastrálne územie E. T. na LV XXX. Napokon kúpnu zmluvou zo dňa XX.XX.XXXX žalovaný v 1. rade, t.j. obchodná spoločnosť BESSTER Group, s.r.o., ktorej jedinými spoločníkmi sú dlžníci 1/ a 3/, pričom v prípade dlžníka 1/ sa jedná o jediný jeho známy majetok, previedli sporné nehnuteľnosti na žalovaného v 2. rade, t.j. na obchodnú spoločnosť CONSULT & REAL s.r.o., ktorej jediným spoločníkom a konateľom je manžel dcéry dlžníkov 1/ a 2/ H., a to G. Q., ktorý je tak ako zať dlžníkov 1/ a 2/ súčasne v zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7 Cdo 36/2017 zo 14.06.2018. im blízkou osobou. Z dôvodu obavy, že po zbavení sa majetku dlžníkmi 1/ až 4/ bude ohrozené vymáhanie pohľadávky žalobcu plynúcej žalobcovi zo zmluvy o pôžičke zo dňa XX.XX.XXXX tak za účelom zabezpečenia svojej uvedenej pohľadávky sa žalobca domáhal súčasne s podanou žalobou aj vydania zabezpečovacieho opatrenia, ktorým by bolo zriadené záložné právo na sporné nehnuteľnosti.

4. Súd prvej inštancie mal v konaní za preukázanú existenciu a trvanie peňažného nároku žalobcu, a to notárskou zápisnicou sp. zn. N XX/XXXX, Nz XXXXX/XXXX, U. XXXXX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX, v ktorej dlžníci 1/ až 4/, z ktorých dvaja (dlžník 1/ a 3/) sú jedinými spoločníkmi žalovaného 1/ (obchodná spoločnosť BESSTER Group s.r.o.) vyhlásili, že dňa XX.XX.XXXX uzatvorili so žalobcom ako veriteľom písomnú zmluvu o pôžičke, predmetom ktorej bola bezúročná peňažná pôžička poskytnutá žalobcom v prospech dlžníkov 1/ až 4/ v sume XXX.XXX eur, ktorú sa dlžníci 1/ až 4/ súčasne zaviazali žalobcovi vrátiť. Žalobca dostatočne osvedčil aj skutočnosť, že sporné nehnuteľnosti ku dňu rozhodnutia súdu, sú preukázateľne vo vlastníctve žalovaného v 2. rade (obchodná spoločnosť CONSULT & REAL s.r.o.), t.j. strany tohto sporu a skrz ňu sú vo vlastníctve jej jediného spoločníka a konateľa, ktorý je skrz svoju manželku súčasne nepochybne osobou rodinne spriaznenou (blízkou) so žalobcovými dlžníkmi 1/ až 4/. V uvedenej spojitosti súd prvej inštancie uviedol, že povinnými zo zmluvy o pôžičke zo dňa XX.XX.XXXX síce nie sú bezprostredne žalovaní, avšak majetok žalovaného v 1. rade je prepojený s vlastníctvom z označenej zmluvy o pôžičke povinných dlžníkov 1/ a 3/, ktorí sú spolu s dlžníkmi 2/ a 4/ z tejto zmluvy o pôžičke zaviazaní spoločne a nerozdielne. Žalobca svoju obavu osvedčil predloženými listinnými dôkazmi, ktorými osvedčil, že po uzavretí zmluvy o pôžičke v minulosti znížili svoj majetok v prospech ich dcéry a jej manžela ako jediného vlastníka žalovaného v 2. rade. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie považoval obavu žalobcu z ohrozenia budúcej a už začatej exekúcie za dôvodnú, preto jeho návrhu na vydanie zabezpečovacieho opatrenia vyhovel. K nároku na náhradu trov konania uviedol, že o ňom rozhodne súd vo veci samej v konečnom rozhodnutí.

5. Proti predmetnému uzneseniu podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaní. Namietali, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uvedli, že nie sú pravdivé tvrdenia žalobcu o požičaní sumy XXX.XXX eur osobám, a to C. G., nar. XX.XX.XXXX, G. G., rod. Z., nar. XX.XX.XXXX, G. G., nar. XX.XX.XXXX a C. G., nar. XX.XX.XXXX. Rovnako nie sú pravdivé tvrdenia žalobcu o tom, že sa mali zbavovať svojho majetku. V roku XXXX mali previesť na svoju dcéru byt č. XX na X. poschodí bytového domu súp. č. XXXX, vchod č. X, postaveného na parcele registra „C“ č. XXXX, ktorý je zapísaný v katastri nehnuteľností na LV č. XXXX pre k. ú. R., obec R., okres

R.. Ako vyplýva z nájomnej zmluvy uzatvorenej medzi Okresným stavebným bytovým družstvom a H. G. uzatvorenej dňa XX.XX.XXXX, veronika G. bola od uvedeného dátumu nájomníčkou predmetného bytu a členkou stavebného bytového družstva, pričom jej vzniklo právo na prevod predmetného bytu do jej vlastníctva postupom podľa zákona č. 182/1993 Z.z. V roku 2013 mala v dražbe prejsť rekreačná chata súp. č. XXX spolu s pozemkami registra „C“ č. XXX/X a XXX/X v k.ú. E. T., okres R. (LV č. XXX) z vlastníctva C. G. a G. G. na dcéru H.. Ako vyplýva z uznesenia Okresného súdu Bardejov sp. zn. 5ER/51/2012, EX/16/2012 zo dňa 10.09.2012, predošlými vlastníkmi týchto nehnuteľností boli G. C. a G. C.. Nehnuteľnosti boli predané v rámci exekučného konania vedeného voči týmto povinným a vydražiteľkou bola H. G.. Kúpnu zmluvu zo dňa XX.XX.XXXX previedla spoločnosť BESSTER Group, s.r.o., nehnuteľnosti zapísané v katastri nehnuteľností na LV č. XXXX, na spoločnosť CONSULT & REAL, s.r.o., pričom žalobca opisuje príbuzenské vzťahy medzi spoločníkmi a konateľmi uvedených spoločností citujúc ustanovenia § 42a a § 116 Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie vo svojom odôvodnení rozhodnutia pripustil, že povinnými o zmluve o pôžičke zo dňa XX.XX.XXXX nie sú žalovaní v 1. a 2. rade. Avšak konštatoval, že žalobca osvedčil svoju obavu listinnými dôkazmi, keď dlžníci už v minulosti znížili svoj majetok, ktorý mohol byť postihnutý výkonom exekúcie tým, že previedli svoj majetok v prospech svojej dcéry. Ustanovenie § 343 ods. 1 CSP umožňuje zriadiť záložné právo len na majetku dlžníka. Žalovaný v 2. rade však dlžníkom žalobcu nie je. Ani žalovaný v 1. rade nikdy nebol dlžníkom žalobcu, preto zriadenie záložného práva nariadením zabezpečovacieho opatrenia na jeho majetok nie je možné. Žalobca totiž nemá voči žalovanému v 1. rade žiadny právny nárok, ktorému by mala byť poskytnutá zabezpečovacím opatrením ochrana. Žalobca žiaden takýto nárok vo svojej žalobe neuviedol. Majetok obchodnej spoločnosti je majetkom právnickej osoby, nie majetkom jednotlivých spoločníkov, teda C. G. ani G. G. nemajú vo svojom podielovom spoluvlastníctve majetok spoločnosti a rovnako nevlastnia v podielovom spoluvlastníctve spoločnosť ako takú. Napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zasahuje bez akéhokoľvek právneho dôvodu do práva na podnikania žalovaného v 1., ale aj 2. rade. Z LV č. XXXX, k.ú. R. vyplýva, že na nehnuteľnostiach zapísaných na tomto liste vlastníctva, ktoré boli predmetom prevodu medzi žalovanými, viazli ku dňu XX.XX.XXXX početné ťarchy, ktoré súviseli s nesplatenými záväzkami žalovaného v 1. rade a predaj predmetných nehnuteľností bol riešením nepriaznivej finančnej situácie žalovaného v 1. rade. Nebolo mu nijakým spôsobom zakázané vykonávať podnikateľskú činnosť a pri obchodnom vedení spoločnosti zabezpečiť úhradu záväzkov zo svojho majetku. V súčasnosti na predmetných nehnuteľnostiach uvedené ťarchy neviaznu. Žalovaný v 1. rade zabezpečil predajom predmetnej nehnuteľnosti úhradu svojich záväzkov, keďže vzhľadom na početné ťarchy a vedené exekučné konania nebolo možné zabezpečiť úhradu jeho záväzkov z úverových zdrojov. Kúpna zmluva zo dňa XX.XX.XXXX je právnym úkonom, ktorý zabezpečuje ďalšiu podnikateľskú činnosť žalovaného v 1. rade. Neukracuje žiadneho veriteľa žalovaného v 1. rade, v žiadnom prípade neukracuje žalobcu, pretože žalobca nikdy nebol veriteľom žalovaného v 1. rade. Navrhli, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietne v celom rozsahu.

6. Na základe odvolania podaného žalovanými Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 16.02.2022, č. k. 3Co/8/2022-80 uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, podľa ktorého žalobca osvedčil splnenie všetkých zákonných predpokladov na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia podľa ust. § 343 ods. 1 CSP. Mal za to, že žalobca predložením listinných dôkazov osvedčil, že má voči žalovanému ako dlžníkovi peňažnú pohľadávku z titulu zmluvy o pôžičke a uznania dlhu. Zároveň mal za osvedčené zbavovanie sa majetku žalovaným v 1. rade prevodom nehnuteľnosti na žalovaného v 2. rade. Poukázal na obsah listu vlastníctva č. XXXX k. ú. R., z ktorého vyplýva, že nehnuteľnosti vedené na ňom sú vo vlastníctve žalovaného v 2. rade, ktoré nadobudol kúpnu zmluvou zo dňa XX.XX.XXXX, uzavretou medzi žalovanými. Preto odvolací súd konštatoval, že je potrebné zaistiť vymožiteľnosť peňažného nároku uplatneného žalobou vo veci samej nariadením zabezpečovacieho opatrenia o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalovaného v 2. rade, ktoré nadobudol od žalovaného v 1. rade. Mal za to, že tým nebude zasiahnuté do práv žalovaného v 2. rade v neprimeranom rozsahu, keďže táto ťarcha nebráni vo výkone práva spoločníka a konateľa obchodnej spoločnosti, a teda mu v dôsledku nariadeného zabezpečovacieho opatrenia nehrozí vznik závažnej a nenapraviteľnej ujmy.

7. Na základe sťažnosti obchodnej spoločnosti BESSTER Group s.r.o., so sídlom Pod Vinbargom 2649, Bardejov, IČO: 44 148 046 a obchodnej spoločnosti CONSULT & REAL s.r.o. so sídlom Bukovecká 14/1369, Košice, IČO: 46 584 005, obe zastúpené JUDr. Ivetou Rajtákovou, advokátkou so sídlom Štúrova 20, Košice, IČO: 46 584 005, Ústavný súd SR nálezom zo dňa 22. júna 2023, č. k. I. ÚS

118/2023-46 rozhodol, že základné právo sťažovateľiek na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a ich právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd bolo. Zároveň uznesenie Krajského súdu v Prešove č.k. 3Co/8/2022 zo 16. februára 2022 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

8. Vychádzajúc z odôvodnenia nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 118/2023, Ústavný súd SR v bode 23. uviedol, cit.: „Pokiaľ krajský súd považoval za dlžníkov peňažnej pohľadávky práve sťažovateľky ako obchodné spoločnosti, a to v nadväznosti na znižovanie majetku sťažovateľky v 1. rade - predajom nehnuteľností na základe kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi nimi (nie jednotlivých obchodných podielov), predmetná skutočnosť sa bez ďalšieho nejaví byť presvedčivá. Otázka zmenšenia majetku samotných dlžníkov sa podľa názoru ústavného súdu nevyčerpáva tvrdením o predaji dotknutých nehnuteľností medzi sťažovateľkami - obchodnými spoločnosťami (ktorých spoločníci a konatelia sú rodinne prepojení). V napadnutom uznesení absentuje odpoveď na otázku vzťahu/prepojenia dlžníkov - fyzických osôb (zo zmluvy o pôžičke z 20. apríla 2010) a sťažovateľky v 1. rade (v ktorej sú niektorí z dlžníkov spoločníkmi a konateľmi) a dotknutého majetku, ku ktorému bolo zriadené záložné právo, t. j. nie je zrejmá logická nadväznosť týchto vzťahov. Sťažovateľky pritom v ústavnej sťažnosti poukazujú na to, že nehnuteľnosti nikdy predtým neboli vo vlastníctve (údajných) dlžníkov zo zmluvy o pôžičke z 20. apríla 2010 (C. G., G. G., C. G.). Predmetné má za následok aj absenciu jasnej odpovede na otázku spôsobilosti majetku byť predmetom záložného práva pre účely nariadenia zabezpečovacieho opatrenia v okolnostiach preskúmvanej veci a na to prirodzene nadväzuje obava z budúceho zmarenia exekúcie.“ Zároveň uviedol, že „vníma rodinné prepojenie jednotlivých osôb pôsobiacich v rámci obchodných spoločností (sťažovateľiek) a tých, ktorí vystupujú ako žalovaní (údajní dlžníci) v konaní o zaplatenie dlžnej sumy z titulu zmluvy o pôžičke z XX. K. XXXX, avšak je nevyhnutné vysporiadať sa s ním v komplexe všetkých už uvedených skutočností (bod 23 tohto nálezu).“

9. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa ust. § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) účinný od 01.07.2016, po zrušení predchádzajúceho uznesenia ústavným súdom preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (v zmysle ust. § 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaných je dôvodné.

10. V zmysle ust. § 343 ods. 1 Civilného sporového poriadku, zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Podľa ust. § 344 Civilného sporového poriadku, ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

11. Cieľom zabezpečovacieho opatrenia je posilnenie postavenia veriteľa, a to zriadením záložného práva na špecifikovaný majetok dlžníka na zabezpečenie jeho pohľadávky, ktorá by mohla byť neskôr judikovaná, alebo už bola judikovaná, s cieľom, aby sa zamedzilo alebo zredukovalo možné nebezpečenstvo uspokojenia pohľadávky veriteľa. Zabezpečovacie opatrenie môže súd nariadiť pred začatím konania, v priebehu konania alebo aj po jeho skončení. Dôvodom na jeho nariadenie je zabezpečenie reálnej vykonateľnosti súdneho rozhodnutia zriadením záložného práva. V prípade zabezpečovacieho opatrenia slúžiaceho zamedzeniu obavy z ohrozenia exekúcie zabezpečením reálnej vykonateľnosti súdneho rozhodnutia treba rozumieť opatrenie spôsobilé odvrátiť stav, pri ktorom by v dôsledku možného počínania dlžníka mohlo dôjsť buď k úplnému vylúčeniu možnosti veriteľa úspešne sa domôcť núteného splnenia uloženej povinnosti, alebo prinajmenšom k podstatnému sťaženiu prístupu k uplatneniu takejto možnosti. V konaní o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia súd nerozhoduje na základe dokazovania ako je tomu v konaní o veci samej, keď v tomto štádiu konania nie je na vykonávanie rozsiahleho dokazovania časový priestor. V konaní o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia súd rozhoduje na základe osvedčovania, t. j. prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Výsledkom takého postupu je to, že osvedčované skutočnosti sa súdu so zreteľom na všetky okolnosti prípadu javia ako nanajvýš pravdepodobné. Aj v tomto konaní sú však strany povinné označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je nevyhnutné, aby strana osvedčila potrebu nevyhnutnej ochrany jej práv a právom chránených záujmov, a zároveň dôvodnú obavu z ohrozenia exekúcie, resp. výkonu súdneho rozhodnutia. Pre úspešnosť návrhu na

nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je tak potrebné, aby boli aspoň osvedčené základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť jeho prostredníctvom ochrana, ale i osvedčenie, že je daná obava, že exekúcia bude ohrozená.

12. Preskúmaním veci, miery osvedčenia dôvodnosti predpokladov na vydanie zabezpečovacieho opatrenia dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie nevenoval dôslednú pozornosť skúmaniu zákonných predpokladov na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Predmetným návrhom sa žalobca domáhal predbežnej súdnej ochrany nároku na zaplatenie peňažnej pohľadávky vo výške XXX.XXX eur formou zriadenia záložného práva na nehnuteľnostiach vo vlastníctve žalovaného v 2. rade z obavy, že majetok žalovaného v 1. rade nebude postačovať na uspokojenie žalobcovej pohľadávky.

13. Odvolací súd sa stotožnil s odvolaním žalovaných, že žalobca nepreukázal, že žalovaní sú jeho dlžníkmi na základe zmluvy o pôžičke zo dňa XX.XX.XXXX, a zároveň nepreukázal ani to, že by sa jeho dlžníci zbavovali svojho majetku s cieľom ukrátiť žalobcu ako svojho veriteľa. V konaní nebola preukázaná obava, že prípadná exekúcia bude ohrozená, nakoľko tvrdenia žalobcu o predaji nehnuteľností žalovanými neboli preukázané.

14. Z listinných dôkazov, a to zo zmluvy o pôžičke zo dňa XX.XX.XXXX a notárskej zápisnice U Nz XXXXX/XXXX U. XXXXX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX vyplýva, že zmluva o pôžičke bola uzatvorená medzi žalobcom ako veriteľom a C. G., nar. XX.XX.XXXX, G. G., nar. XX.XX.XXXX, G. G., nar. XX.XX.XXXX a C. G., nar. XX.XX.XXXX ako dlžníkmi, pričom formou notárskej zápisnice tieto osoby ako dlžníci uznali dlh a súhlasili s exekúciou. Nájomnou zmluvou o prenechaní družstevného bytu do nájmu dňom Okresné stavebné bytové družstvo prenechalo H. G. do užívania štvorizbový družstevný byt č. XX na X. poschodí v dome č.p. XXXX blok K na ul. H. X v R. vrátane príslušenstva. Zmluva ďalej uvádza, že spolu s členom v byte býva C. G. (otec), nar. XX.XX.XXXX a G. G. (matka), nar. XX.XX.XXXX. Okresný súd Bardejov uznesením zo dňa 21.12.2012 č.k. 5Er/51/2012-309 rozhodol, že príklep súdneho exekútora C.. A. F. udelený dňa XX.XX.XXXX vydražiteľovi H. G., nar. XX.XX.XXXX na dražbe nehnuteľnosti, okrem iných, aj rekreačnej chaty nachádzajúcej sa v katastrálnom území E. T., obec E. T., okres R., zapísanej na LV č. XXX, vedenom Správou katastra R., ktoré sú vo vlastníctve G. C., nar. XX.X.XXXX v podiele X/X za najvyššie podanie v sume spolu XX.XXX eur, schvaľuje.

15. Z uvedeného nemožno mať za preukázané, že žalovaní sú dlžníkmi žalobcu na základe zmluvy o pôžičke zo dňa XX.XX.XXXX. Žalobca sa domáha vydania zabezpečovacieho opatrenia v konaní o určenie neúčinnosti odporovateľnosti právneho úkonu, kúpnej zmluvy zo dňa XX.XX.XXXX, uzatvorenej medzi žalovanými. V tejto súvislosti však odvolací súd podotýka, že dlžníkmi žalobcu nie je žalovaný v 1. rade ako právnická osoba, ale fyzické osoby C. G., G. G., G. G. a C. G.. Nemožno mať za preukázané ani to, že by dlžníci v období po uzavretí zmluvy o pôžičke so žalobcom ako veriteľom tieto previedli svoj majetok na ich dcéru H. G., keďže z listinných dôkazov vyplýva len to, že ich dcéra nadobudla do vlastníctva nehnuteľnosti, avšak nie to, že toto nadobudla od svojich rodičov, dlžníkov žalobcu.

16. Odvolací súd dospel k záveru, že neboli splnené podmienky pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, a to dostatočne osvedčená existencia obavy o ohrozenie budúcej exekúcie, vyvolaná správaním žalovaných. Odvolací súd preto v súlade s § 388 CSP zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie a návrh žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietol.

17. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu k návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia odvolací súd nerozhodoval, nakoľko o nich rozhodne súd prvej inštancie v rozhodnutí vo veci samej s poukazom na ust. § 262 ods. 1 CSP.

18. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).